

Salacgrīvas
3x3 saietā avīze #4

Bezvējš

2017. gada 26. jūlijs

Šurpu turpu vējiņš loka
Smalku linu tīrumiņu;
Šurpu turpu mans prātiņš,
Kad prātam vaļu ļauju.

Par zaļo Salacgrīvas novadu runājis gan šī novada saimnieks Dagnis Straubergs, gan jau pirmajā vakarā – saietā *zaļie* viesi. Runāt par eko tēmām no vienas puses ir ļoti aktuāli un svarīgi, no otras – nedaudz pat tā, kā modes lieta. Tomēr, kas tad cits ir *zaļums* – domāšanā, plānošanā un rīcībā – ja ne rūpes par savām mājām. Par Zemi. Un rūpes par savām mājām vienmēr ir un būs svarīgas.

Par to iedomājos, kad sapratu, ka man noteikti jāpiemin un jāuzraksta kāds vārds par tiem saietā dalībniekiem, kuri šurp atceļojuši no tālām un tāltālām zemēm. Vai Latvija ir mūsu kopīgās mājas? Jā un nē, bet tieši šīs *zaļuma* problēmas un ietekmes ir tās, kas parāda, ka robežu daudzām lielām un vērtīgām lietām jau sen vairs nav. Mājas nav tikai ēka, par kuru maksāt nekustamā īpašuma nodok-

li. Tā nav tikai vieta, kur vakaros pārnakšnot. Protams, ir dzimtas mājas un tēva mājas, lauku mājas un brīvdienu mājas... Mājas ir kaut kas vairāk. Tās ir vieta dvēselē, kur justies labi. Vienmēr. Un šai sajūtai, tāpat kā jebkurai jušanai, robežu nav.

Šādas jocīgas jušanas mani piemeklē, kad esmu Zviedrijā pie savas zviedru "radu" saimes. Nē, man nav zviedru senču (kaut gan kas zina, kāpēc vecvecmāmiņai bija uzvārds Jākobsone?) un neesmu tur pat pavadījusi neskaitāmus gadus – toties man tur ir palikusi daļa dvēseles pēc viena gada vidusskolas laikā. Attiecības, draudzības, dalīšanās ar savējiem, kuri patiesībā ir it kā sveši, ļauj uzturēt siltas saites nu jau vairāk kā 20 gadu garumā. Protams, pateicoties tam, ka mūsdienās ir teh-

noloģiju iespējas – man ir sava zviedru draudzeņu *whatsapp* grupa – ir vieglāk šīs saites uzturēt un kopt arī ikdienā. Katru reizi, kad izkāpu Zviedrijas krastā, man šķiet, ka esmu atbraukusi pie tālajiem radiem... Zini, to sajūtu, kad visiem nemaz nevari teikt, ka esi klāt, jo kāds, kuru apciemot nebūs laika, apvainosies...

Varbūt tas arī nebūtu nekas īpašs, jo kuram gan mūsdienās nav draugu un radu dažādās pasaules malās? Tomēr, manuprāt, īpašs ir kaut kas cits. Tas, ka dvēselei nepavēlēsi. Reizēm saklikšķ radnieku vai draugu stīgas, citreiz – kaimiņu vai kolēģu, un, ja tas notiek, tad atpakaļceļa nav. Mums turpmāk būs kopīga saspēle un kopīgas jušanas. Un vienas un tās pašas Mājas, ko saukt par savējām – arī šeit 3x3 saietā. ☺

Tina

CETURTDIEN, 27. JŪLIJĀ

IEVIRZES

- 8.00 - 9.00** Celšanās, ķermeņa un gara atmodināšana
9.00 - 9.30 Brokastis
9.40 - 10.00 Dienas tēma un TV
10.15 - 12.45 Rīta ievirzes
13.00 - 14.00 Pusdienas
14.00 - 18.00 Ekskursijas
18.30 - 19.30 Dievkalpojums
19.00 - 20.00 Vakariņas
20.00 - 21.30 Brīvais mikrofons
21.00 - 22.00 Vakara viesis.
 Atvaļināts ģenerālleitnants Raimonds Graube par pārmaiņu vējiem virtuālajā vidē un kiberkaru
21.30 - 22.00 Vakara dziesma, vakara pasaciņa
22.00 - 23.00 Danči ģimenei
23.00 - ... Danco tie, kam pāri 13, nīkšana, Zoles fināls

APSVEICAM!

Rīt dzimšanas dienu svinēs **Krišjānis Penka** un **Antoņina Alatortceva**.

Rīt vārda dienu svinēs **Dita Safonova**, **Marta Rastiņa**, **Dite Frīdenberga** un **Marta Bogustova**.

SLUDINĀJUMS

Mazgā un gludina

Bērnudārzā ir iespēja atstāt mazgāšanai veļu, kas ir jāatstāj maiņā ar savu vārdu un tālruņa numuru!

Cik tas maksā? **1,50 eiro/kg** – mazgāšana vienas krāsas veļai, **1,80 eiro/kg** – mazgāšana nešķīrotai veļai, **2,50 eiro/kg** – mazgāšana un gludināšana šķīrotai veļai, **2,80 eiro/kg** – mazgāšana un gludināšana nešķīrotai veļai.

Drēbes izmazgās vienas dienas laikā, un veļas mazgātava atrodas bērnudārzā 1. stāvā un strādās līdz 21 vakarā.

PALDIES PAR ATBALSTU

Kultūras ministrija

Tā kā nometnē esmu pirmo reizi, saņēmu padomu, lai noteikti aizeju uz Ģimeņu semināru, ko vada Līga Ruperte un Māra Tupese, jo tā taču ir 3x3 klasika un pamats!

Otrdienas nodarbībā gāja karsti. Līga un Māra izmeta ākus, un ievirzes dalībnieki viņu teiktajam piekrita, oponenta, jautāja, papildināja. Vārdu sakot – dzīva domu, pieredzes, viedokļu un zināšanu apmaiņa. Mēģinājumi rast atbildes un risinājumus sadzīvošanai ģimenē. Lūk, dažas atziņas, ko pārdomāt.

- Aizmirstiet to, ka mīlestība pārvar visu!

- Ja kāds saka: "Es bez tevis nevaru dzīvot!", tas nav glāms, bet gan drauds.

- Strīds ir veselīgs, jo tā mēs izsakām jūtas.

- Ģimenē visiem ir jābūt sajūtai, ka viņi skaitās, ka ar viņiem rēķinās.

- Kas notiek ar jūtām, kas tiek uzkrātas neizteiktas? Tās bieži eksplodē dusmās.

- Lai nezūd ģimenes kopības sajūta, vajag rast iespēju kopīgai ēdienreizei, vislabāk, ja tā būtu katru dienu.

- Nenovērtējiet savus jauniešus par zemu, jautājiet viņiem! ☺

Sandra

LATVIJAS SIMTGADES KAROGA CEĻŠ

Jau rīt līdz Salacgrīvas 3x3 durvīm atceļos Latvijas Simtgades karogs, kurš kopš 2016. gada decembra ceļo pa visu pasauli.

Par daļu no mūsu saieta tas būs visu ceturtdienas pēcpusdienu līdz pat piektdienas rītam, kad jau pēc dažām stundām tiks nogādāts tālāk uz kuģa, lai kopā ar Eiropas latviešu kongresa dalībniekiem dotos pāri jūrai no Rīgas uz Stokholmu un nākamajā – atpakaļ no Stokholmu uz Rīgu, tā simbolizējot, ka latvieši ne tikai aizbrauc, bet arī atgriežas Latvijā.

"Latvijas karoga ceļš" ir Latvijas un ārvalstīs dzīvojošo jauniešu iniciatīva, ideja, kas radās 2015. gada pasaules jauniešu nometnē 2x2 Ratniekos, kopīgi diskutējot un kaļot plānus par to, kā varētu svinēt Latvijas valsts simtgadi, kā to varētu padarīt tuvāku pasaules

latviešiem. "Piederība Latvijai ir ne tikai ģeogrāfiski apliecinājuma, bet tā izpaužas mūsu sirdī, attieksmē, vērtībās, dzīves veidā un jo īpaši mūsu darbos," uzsvērusi kultūras ministre un mūsu saieta dalībniece, ievirzes Latvietība daudzveidībā vadītāja Dace Melbārde. Īpašo karogu, kas ceļos pie tautiešiem ārvalstīs, smalkvilnā audusi tekstilmāksliniece Dagnija Kupča Cēsīs. Ceļasomā, kas līdz Latvijas simtgadei apceļos kontinentus, ir Latvijas karogs un vēstījumu grāmata. Šobrīd karogs jau pabijis Austrālijā un Kanādā, Baltimoras (ASV) un Eslingenas (Vācija) Dziesmu svētkos, kā arī Spānijā un Īrijā. Plānots, ka karoga ceļojums noslēgsies 2018. gada nogalē Dienvidamerikā – Brazīlijā, Novodesā un pēc tam, atgriezies Latvijā, glabāsies Latvijas Nacionālajā vēstures muzejā. ☺

Tina

KAS TAS IR

DAUDZINĀJUMS

Ģērbšanās
goda drānās
(tautastērpā
vai mūsdienīgu
svinīgā kārtā)

Gājiens,
tiek nesta
uguns

Rituāla **vietas**
attīrīšana
(simboliski
nodala sakrālo
no ikdienas)

Roku
un mutes
mazgāšana
(simboliski
attīrās)

Uguns
iedegšanas
rituāls
dziedot
Es sakūru...

Ziedošana
ugunij
(katram
jāsagādā mazs
ziedu pušķītis)

N O R I S E

V Ē S T U R E

Pārņemts no
3x3 parauga ASV –
dievturu daudzcinājuma

Pirmoreiz Latvijā
1990. gadā
3x3 Madlienā

Daudzinājumā runā
par vērtībām,
kas ir ārpus
religiskā konteksta

DAUDZINĀJUMS
IR

apzināšanās

par to, kas un kur
mēs katrs esam

Ja cilvēks aktīvi piedalās
daudzinājumā
(dzied un domā līdzīgi),
tad viņš izjūt
emocionālu
pārdzīvojumu

T Ē M A

3x3 daudzcinājuma tēma
ir tā pati, kas saietā:
VĒJŠ

par **vēja spēku** mūsu dzīvē

par vējiem, kas aizpūš mūs
dažādās pasaules malās

par **spēju vējiem spītēt**

u.c. vēja aspektiem

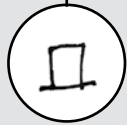
K Ā P Ē C ?

Lai **sarunātos**,
dzirdētu un
uzklausītu citus

Lai domātu
par
vērtībām

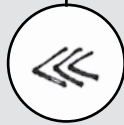
Lai izrādītu
cieņu

Lai būtu
tīrām rokām
un domām

Lai apzinātos
senču spēku
un zināšanas

Lai **daudzinātu**
(pavairotu)

VAKARVĒJŠ

Nakts orientēšanās

Nakts orientēšanās ģimenēm izraisīja negaidīti lielu atsaucību! Piedalījās 38 komandas, no tām garajai distancei, kam bija atvēlētas divas stundas, pieteicās 12, bet pārējās veica īso – stundu garo distanci. Kaut arī daudzi uz sacensībām devās ar moto – “galvenais ir piedalīties, un mēs tā pavisam mierīgi pastaigāsimies” – azarts visus paņēma savā varā. Skrēja gan mazi, gan sirmi, gan ar bērnu ratiņiem. Rezultāti ir apkopoti, bet pašlaik ir noslēpums. Tos izziņos noslēguma vakarā. ☺

ZIŅAS

Lai aplūkotu saietā
BILDES:

- vari doties uz skolas 2. stāva vestibilu un skatīties TV,
- aplūkot tās aplikācijā,
- iet uz www saiti: ej.uz/3x3Foto.

Garšīgie ziedojumi

Visas trīs garšīgās ievirzes – Cepu, cepu, Laša kundze acis bola un Sa-cepums –, ko vada trīs dažādi vienas ģimenes Cekuļi, nolēmuši sestdienas izstādes laikā tirgoties ar ieviržu laikā tapušajiem gardumiem. Savāktos līdzekļus viņi ziedos dokumentālās filmas par 3x3 tapšanai!

Tulkojusi saietā dalībniece
Maruta Voitkus-Lūkina!

Melānijas Vanagas sarakstīto grāmatu “Dvēseļu pulcēšana” ar nosaukumu “Suddenly, a Criminal. Sixteen years in Siberia” angļu valodā tulkojusi viena no mums – Maruta Voitkus-Lūkina. Savukārt cita 3x3 dalībniece – Dagnija Neimane – angļu valodā sarakstījusi grāmatu “Flight from Latvia”, kam bonusā pievienota mums pazīstamā Ulda Siliņa anekdote. Abas grāmatas aplūkojamas Infocentrā, bet tās var iegādāties vai nu Okupācijas muzejā Rīgā vai interneta vietnē amazon.com.

ĢIMENES

TREJMEITĪNAS

Atceries nometnes atklāšanu? Latvijas karogu pacēla šajā nometnē viskuplāk pārstāvētā ģimene – tā ir mamma Sarma Ūpe un viņas trīs meitas ar savējiem.

"Kopš savu bērnu bērnības esmu sapņojusi par piedalīšanos 3x3. 2005.gadā pamaisījāties pa saietu Nīgrandes pagasta Kalnos," atzīst Sarma. "Laiks skrien ātri, bērni izauguši, nu jau mazbērni tik paaugušies, ka apzinās to, kas ar viņiem notiek.

Tāpēc nolēmām kopā piedalīties šajā saietā un iecirtām akmeni šo nedēļu." Sevi Sarma raksturo tā: "Esmu kultūras darbinieks pēc tautības. Esmu strādājusi par pagasta kultūras darba organizatori, skolas direktora vietnieci audzināšanas jomā, par muzeja pedagoģi, par bibliotēkas sabiedrisko attiecību speciālisti. Kopš Folkloras skolas, kurā satiku gara radniekus, darbojos kultūras mantojuma lauciņā – rušinu, stādu un sēju,

paravēju un aplaistu, priecājos par ziediem... Kopā ar domubiedriem turam rūpi par saknēm." Par saknēm domājot, Sarma savas trīs meitas mudināja doties uz 3x3. Mamma par viņām prot pastāstīt vislabāk, vai ne? "Vecākā meita Līga ir skolotāja Zirņos. Līgai ir divi dēli. Niklāvs (17) mācās Ventspils tehnikumā par ēdināšanas speciālistu uz pasažieru kuģiem. Līgas jaunākajam dēlam Valteram (9) patīk viss, bet visvairāk – sports. Vidējā meita Zane arī ir skolotāja, māca dizaina un mākslas priekšmetus Ogres tehnikumā. Zanes vīrs Andris ir pavārs, abu dēliņam Rūdolfs ir divi gadi. Jaunākā meita Nora ir pasākumu rīkošanas aģentūras "Skudras Metropole" projektu vadītāja ar organizatora talantu kopš bērnības. Noras dēlam Emīlam (13) basketbols ir pirmajā vietā, bet jau no trīs gadu vecuma viņam ir sapnis par arhitektūru. Noras meitai Grietai (9) patīk dejot gan tautiskās dejas, gan ielu dejas, un arī virtuvē darbojas ar prieku." Mamma un meitas smejas, ka viņu darbs saistās ar svētku rādīšanu citiem, tāpēc nometne – tie beidzot ir svētki viņām pašām. Kopā ar savējiem.

ĢIMENES TRĪS VALODAS

Līva Vosekalna-Marek ar meitiņām Izabellu (7,5 gadi) un Emīliju (3,5) uz nometni atlidoja no Amerikas, bet pa ceļam pabija Čehijā.

Tur, meiteņu tēta Filipa dzimtenē, viņi ciemojās pie radiem, turklāt Izabelle pabija skautu nometnē. 3x3 nometnes atklāšanā klāt bija arī Filips, bet jau nākamajā rītā viņš aizlidoja uz

Ameriku. Darbs. Tā nu Salacgrīvas daudzveidīgos piedāvājumus izbauda dzimtas triju paaudžu četras sievietes. Arī vecmāmiņa Ilze Vosekalna. Līva ārpus Latvijas ir kopš 2004.gada – ASV viņa pabeidza maģistrantūras studijas, satika Filipu, sāka strādāt, apprecējās. Tā nebija plānots, tā vienkārši dzīve iegrozījās. Savukārt Ilze Vosekalna, ķīmijas zinātņu doktore, vien kopš janvāra pensionāre, interesējas par klasisko mūziku, teātri, apmeklē viņa kursus. "Par laimi, dēla ģimene dzīvo tepat Rīgā, bet pie Līvas ģimenes braucu ciemos. Darba dēļ viņi dzīvojuši Ķīnā un Īrijā."

Ģimenē sazinās trīs valodās: mamma ar meitām – tikai latviski, tētis ar meitām – tikai – čehiski, mamma un tētis – angļiski, tāpat meitenes runā

dārziņā un skolā. Taču Izabellas pirmā valoda bija... mandarīnu valoda! Tobrīd uzņēmums bija aizsūtījis Līvu un Filipu strādāt Ķīnā, kur mazajai auklīte bija ķīniete. Sākumā vecāki domājuši, ka bērns čivina, izrādījās – mēģina viņiem ko teikt mandarīnu valodā. Nu gan meitene atzīst, ka šī valoda piemirsusies, jo nav, ar ko runāt. 3x3 viņas nonāca skaistas sagādīšanās pamudinātas. "Pirms gada no Latvijas lidojām uz Īriju, kur tobrīd dzīvojām. Lidmašīnā līdzās sēdēja mūsu vēstniecības darbiniece, runājām par latviskuma saglabāšanu un viņa teica, ka reiz bijusi un ļoti vēl gribētu piedalīties 3x3. Es teicu – labi, tad jāpiesakās! Tagad varu teikt – noteikti brauksim atkal!" ☺

Sandra

VAKARVĒJŠ

KĀ DZIMST JAUNA DRAUDZĪBA

Visdaru nodarbības vidū grupa iet uz tuvējo priežu mežu vākt augus kompozīcijai, kura pēc tam tiks gleznota.

Te dzirdama divu mazu meiteņu saruna aiz muguras:

“Es tāda nestabila sieviete”, saka viena.

Otra, kas jaunāka, atbild: “Tu vēl neesi sieviete! Kāpēc Tu esi nestabila?”

Izrādās, ka vecākā meitene atnākusi uz mežu bez apaviem un ir grūti iet pa čiekuriem. Kas notika tālāk? To var aplūkot fotogrāfijā.

Tāpat mazākā meitene iedeva vienu kurpi vecākajai, lai vismaz ar vienu kāju ir stabilāka iešana. Pirms nodarbības meitenes nebija pazīstamas, taču pēc šīs dalīšanās tagad sēž kopā un ir apmierinātas ar visu apkārt notiekošo. ☺

Iveta Kupča, Salacgrīvas vidusskolas skolotāja, ģimeņu saietā 3x3 pirmo reizi kopā ar dēlu.

AIZVĒJŠ

Kurā ievirzē esi bijis, kā tev tur patika?

Anita Strante, Ikšķile

“Nokavēju rotkaļus, jo meitenes bija jāpieskata. Tiku tikai uz floristiku. Man patika, jo darījām ko tādu, ko pati nekad neiedomātos. Man gribējās, lai pasaka priekšā idejas, un to es dabūju. Piemēram, mēs briketi pārveidojām par vāzi, ar savu izdomu to vajadzēja izgreznot. Vāze ir, tagad tajā veidosim kompozīciju.”

Eduards Reksnis, Rīga

“Biju kokapstrādē, domāju, ka tur būs viegli, bet šausmas, cik grūti! Jāēvelē, pašam viss jādara. Taisīju to pašu, ko visi, – zobenu, – cerams, nedēļas beigās būs gatavs. No puīšiem par vīriem – tur bija ļoti labi, šodien jau šausim. Tas bija galvenais, ko es gribēju.”

Zane Zeibote, Rīga

“Tā kā nometne notiek pie jūras, izvēlējos ievirzi Vējš burās. To ļoti interesanti vadīja četri kapteiņi un Bibliokuģa “Krišjānis Valdemārs” komanda. Tagad gaidu, kad mums notiks izbraukums ar jollām. Nebaidos no vairākus metrus dziļuma, jo, kā vakar ievirzē teica, – noslikt var arī 20 centimetru seklumā.” ☺

Sandra

OTRDIENAS VAKARA VIESIS

Jau septiņpadsmito gadu, piekto sasaukumu Salacgrīvas novada domes priekšsēdētājs ir Dagnis Straubergs. Kā viņš priekšvēlēšanu laikā oponentiem, kas vēlējušies, lai pie vietējās varas nāk jaunie: “Vai tad, kad jums nepieciešama operācija, jūs ejat pie ķirurga, kurš tikko sāk mācīties operēt?”

Savukārt to, ko dara domes priekšsēdētājs, lieliski raksturoja kāds cits viņa stāsts. Pēc izglītības pašvaldības vadītājs ir arhitekts. Pirms gadiem, kad te viesojies vācu kolēģis, Dagnis dzirdējis, kā viņa tobrīd mazais dēls teicis: “Kādreiz mans tētis projektēja mājas, bet tagad es vairs nesaprotu, ko viņš darbā dara.” Uz to viesis atbildējis: “Tagad viņš projektē sabiedrību.” Un par to, kā tas notiek Salacgrīvā, risinājās vakara interesantā saruna. ☺

Sandra

MAZLIET VĒSTURES

No Saletsas līdz Salacgrīvai pēdējos 15 gadsimtos...

Salacgrīva - pilskaļns.

Līvi Salacgrīvā. Jau 5. un 6.gadsimtā pie Salacas grīvas bijusi lībiešu apmetne Saletsas. Tā kā Salacas novads no pārējās Vidzemes bija nošķirts ar lieliem mežu masīviem, liekas likumsakarīgi, ka tieši šeit, tā vismaz uzskata, dzīvojis pēdējais no Vidzemes līviem Gusts Bisenieks, kurš miris 1868.gadā.

Izsenis Salacas pagasts bijis līvu apdzīvota teritorija, kaut gan atradums pie Birziņiem jeb Birzēm - akmens laikmeta cirvis - vedina domāt par senākām iedzīvotāju apmetnēm šai pusē. Pēc rakstītām ziņām un arheoloģiskā materiāla Vidzemē jau 10.-13. gadsimtā nodalāmi 4 lībiešu apdzīvoti novadi: Daugava, Turaida, Metsepole un Idumeja. Salacas pagasta teritorija pieder arī Indriķa hronikā minētajam Metsepoles novadam, kur jau 1205.gadā priesteris Alobrands dibināja baznīcu un uzsāka kristietības sludināšanas misiju.

Kā uz senu lībiešu kulta vietu šajā apvidū 14. gadsimtā norāda Svētupes labajā krastā pie Kuiķuļiem arheologa Jura Urtāna vadībā 1973.gadā veiktie arheoloģiskie darbi. Šeit atrodas divas lībiešu upurālas, kas kā ģeoloģisks objekts veidojies aptuveni pirms 400 milj. gadu smilšakmenī. Alas sienās atklātas mūsu senču maģiskās zīmes – lietuvēna krusts, Jumja u.c. zīmes. Priekštelpā 1973. gadā atrada 628 monētas un 35 senlietas, kā arī orga-

niskas cilmes ziedojumus. Vecākais uzraksts datēts ar 1664.gadu.

Tuvākā pastāvīgā lībiešu apmetne jeb ciems bijusi pie Salacas upes grīvas. Pirmās Latvijas brīvvalsts laikā vēsturnieki uzskatīja, Salacgrīvā, pirms arhibīskapa Alberta 1226.gadā celtās mūra pils bijusi ne tikai pastāvīga apmetne, bet arī senču pils. Tagad arheologi jaunākajos pētījumos mēģina pierādīt, ka nocietināta senču pils iespējama vienīgi vietā, kur tā pienācīgi pasargāta no iespējamiem vikingu uzbrukumiem no jūras puses. Tāpēc tā bija jāceļ vismaz vairākus kilometrus no jūras un Salacgrīvā tādu nav, ko meklēt. Šie dažādie pētījumi rosina meklēt jaunus pierādījumus.

Bruninieki. 1226.gadā Salacas labajā krastā uzcelta bīskapa Alberta bruninieku pils. Ap pilskaļnu vēl tagad redzams, kur bijis kanāls, pa kuru braukuši kuģi.

Pareizticīgie. Līdz 19.gs. vidum Salacas novads bija nomaļš Vidzemes nostūris, kura iedzīvotāji dzīvojuši diezgan lielā trūkumā. Sākot no 1846.gada nemieriem pārgāja ķeizara ticībā, un jau pēc 10 gadiem pareizticīgo bija aptuveni 1200 dvēseļu. Cara valdība deva solījumu "ķeizara ticībā" esošajiem dot zemi par brīvu, un trūcīgajos jūrmalas apvidos notika zemnieku masveida

pāriešana pareizticībā. Sakarā ar to 1850.gadā Salacgrīvā atvērs pareizticīgo draudzes skola, bet Vecsalacā un Svētcimē – palīgscolas, kurās strādāja viens pagasta ievēlēts skolotājs.

Kuģi. Salacgrīvas miesta veidošanās saistāma ar piekrastes kuģniecības attīstību Rīgas līcī. Salacas grīvā no laukakmeņiem izbūvēja molu un padziļināja upes gultni, kas ļāva ostā līdzīnējo liellaivu vietā iebraukt arī kuģiem. Salacgrīva kļuva par nozīmīgu labības, linu, bet īpaši kokmateriālu pārkraušanas vietu tālākai transportēšanai galvenokārt uz Rīgu un Pērnavu. Gada laikā ostā ienāca 150 – 200 kuģu.

Kultūra. Latvijas brīvvalsts laikā aktīvāka kļuva Salacgrīvas kultūras dzīve. 1921.gadā pēc H.Eidemaņa iniciatīvas tika nodibināta Salacgrīvas vidusskola. Pateicoties luterāņu draudzes un ugunsdzēsēju dāmu komiteju aktīvai darbībai, bieži notika dažādi kultūras pasākumi. 1935.gadā Salacgrīvā bija 168 dzīvojamās ēkas, bet iedzīvotāju galvenā nodarbošanās bija zemkopība, koku pludināšana, tirdzniecība un zvejniecība.

Zivis. Padomju varas periodā Salacgrīvas saimnieciskajā dzīvē notika lielas pārmaiņas. Tās sākās ar sākotnēji Ainažos paredzētās zivju fabrikas izvietojumu Salacgrīvā, kā arī zvejnieku arteļa Brīvais vilnis dibināšanu. Reizē ar zivrupniecības attīstību no jauna tika izbūvēta osta, uzcelti jauni dzīvojamie nami, auga pilsētas iedzīvotāju skaits. 1960.gadā Salacgrīvu ar Rīgu savienoja jaunā, iztaisnotā Tallinas šoseja. 1977.gadā Salacgrīvai tika pievienots bijušā zvejnieku kolhoza Enkurs centrs – Kuiviži.

Tilts. Dzelzsbetona tiltu pār Salacu pie Vecsalacām uzbūvēja 1908. gadā un atklāja 1909.gada 13. jūnijā. Toreiz dzelzsbetons bija jauns būvniecības materiāls. Pateicoties Vācijas dzelzsbetona konstrukciju būvfirmai "Wayss and Freytag A.G." darbībai Latvijā, šis 20. gadsimta perspektīvais materiāls pie mums ieviesās ātrāk nekā citās toreizējās Krievijas provincēs. Vecsalacas tilts ir viens no diviem tiltiem Latvijas zemesceļos, kas fragmentāri saglabāties no dzelzsbetona ēras sākumposma. ☺

NOKĒR NU VĒJU!

Nu, kad tad sākam?

Jūras izsmelšanas biedrība.

Kokā kāpu lūkoties...

Augstāk, tālāk, stiprāk.

Kura roka tev stiprāka?

Uzmanību, gatavību, starts!

Tikai uz priekšu...

Cauri pļavām, cauri mežiem...

Un, lai nebūtu nekādas šmaukšanās!

CAURVĒJŠ

Kleopatras uzsaukums sievām!

"Tamdēļ, draugi, kausu tveram
Un līdz dibenam to dzeram,
Jo jūra ir mums darba lauks,
Kad mūs vētra cīņā sauks,"

nīkšanā dziedāja Julgī, kad kā frišs rīta vējš bija ieradusies pie mums uz vakarpusi. Un ar tiem vējiem nekad neko nevar zināt, gandrīz tāpat kā ar bitēm – vai rims vai grims, vai samīļos? Pēc pusnakts – tā ap 2 nakti – konstatēju, ka pirmā nīkšanas nakts garāka par šī gada Rūjienas 3x3! Ar to arī apsveicu. Bet vai tad vīriem gana? Pēc pulksten 4 jau vairs pulkstenī neskatījos... Kad nīkšanas vējš pūtis uz gulvietas pusi, nevienam nekad nav zināms! Tur pat meteorologs Bricis nelīdzēs, tā kā nezvaniet!

Bet, ko liegties – gāja lustīgi – Siliņš Uldis nodziedāja veselus 3 solo, bet pēc tam viņam tīri fiksi izdevās iznīcināt Vakara pasaciņas Kirmušķ-Jāni, šīberējot ar smuko Lailu. Ļoti ceru, ka rītvakar abas puses būs atkal pasakains viens vesels.

Sievas! Nāciet palīgā! Dziedāt,

šīberēt un nīkt, jo "puīšiem meitas jābučo!" – nevis jāspriež, ko darīt ar sievām, kas ne tikai nedzer, bet arī nesēžas pie stūres! Var just, ka gados bagātie kungi nav apmeklējuši ievirzi No puīšiem par vīriem. Tur uzreiz ielūdz pie sevis arī meitenes, lai visu turpmāko dzīvi būtu skaidri neskaidrie jautājumi. Tā nu vīri nīka, nīka, līdz jaudāja izdvest garāko latviešu tostus: "NU, ta..." un gals redzams, kad atlikošie jaunie papildspēki "Rikši" ar vējameitu Julgī un "sākas viss no gala" kā Raimondiņa dziesmā. Vēsturnieks Tomašūns tam pilnībā piekrita.

Kad nu pie pankūkbāra bariņš jauniešu par visu vari gribēja noskaidrot: "Kur tie soprāniņi, kur tie soprāniņi? Tur tie basi rodas!!!" vairs nelikās svarīgi, kurā pusē vīri, kurā – sievas. Skaidrs viens, basi tāpat vien nerodas, alus vajadzīgs! Bet visi kioski jau aizpūsti ciet.

Beidzot tieku līdz savai gultiņai! Ak, maigais sapņu vējš – aizšūpo mani uz laimīgo zemi! ☺

Kleoptra

P.S. Nākamreiz lasiet, kā nīkšanu apvienot ar citām ievirzēm.

VĒJZIŅAS

Un zaglis ir...

Juris Miezītis pirms dančiem bilda, ka viņš avīzē labprātāk tiktu pierakstīts kā zagļa uzvarētājs, nevis visapķērīgākais dancotājs. Viņa vēlme piepildījās! Otrdienas danču Zaglis ir **Juris Miezītis**, kurš nozaga **Elzu Treimani**! Bet vispār – tik pieklājīgi zagļi kā šajā vakarā sen nebija pieredzēti. Īpašā nominācija – "pieklājīgākais zaglis" tiek piešķirta – Jānis Mirķis un Lauris Žubulis.

Kā pabarot divmetrīgu vīru?

Kā pirmajā saietā dienā atzinās Vējš makā svilpojot ievirzes vadītāja Māra Niedra – viņa protot naudu skaitīt un taupīt, jo viņas vīrs ir garāks par diviem metriem, un tādu ir jādodomā, kā pabarot... Nemaz nerunājot par vēl pieciem bērniem, kas arī grib ēst!!!

Dzirdēts saietā

1001 kaitīte... Kamēr mamma keramikas ievirzē aizgājusi uz tualeti, mazais bērnelis, kurš paņemt līdzī, palicis ievirzes telpā krenķīgs. "Vai tev mammu ļoti vajag?" prasa ievirzes vadītāja Madara. "Nu nē..." Pēc brīža mazais sadūšojas un saka: "Nu gan man ir tūkstošs un viena kaitīte, man vajag mammīti!" ☺

Bedru rakšanas ievirze tēviem un bērniem

Pirmdienas vakarā pie jūras bija novērojamas ekstrēmas aktivitātes nometnieku izpildījumā! Kamēr Kārlis Tukačs raka bedri bērnu dziļumā, mazā Elza Cekule kā karsējmeitene viņu atbalstīja, gaidot, kad varēs tur ielīst!

VĒJA ZVANA redakcija:

Tina Sidoroviča (redaktore), Sandra Eglīte,
Ieva Ploriņa, Uldis Siliņš, Līga Andersone un Baiba
Krūmiņa (foto), Gundega Kalendra (makets)

Gaidīsim Tavus stāstus, baumas,
jokus un bildes no saietā dzīves
pa tālr. 29267825 (Tina) vai uz
tinasidorovica@gmail.com